

C/2024/4775

29.7.2024

ZALECENIE EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

z dnia 11 czerwca 2024 r.

zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej

(ERRS/2024/2)

(C/2024/4775)

RADA GENERALNA EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾, w szczególności załącznik IX,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽²⁾, w szczególności art. 3 oraz art. 16–18,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE ⁽³⁾, w szczególności tytuł VII rozdział 4 sekcję I,

uwzględniając decyzję Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2011/1 z dnia 20 stycznia 2011 r. ustanawiającą regulamin Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽⁴⁾, w szczególności art. 18–20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby zapewnić skuteczność i spójne stosowanie krajowych środków polityki makroostrożnościowej, ważne jest poleganie na dobrowolnej wzajemności w przypadku środków, które nie podlegają obowiązkowemu uznawaniu na mocy prawa Unii. W przypadku braku uznawania środek makroostrożnościowy podjęty w jednym państwie członkowskim ma zastosowanie wyłącznie do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia udzielonego przez to państwo członkowskie. Może to umożliwić instytucjom kredytowym obchodzenie danego środka poprzez bezpośrednie udzielanie kredytów transgranicznych lub udzielanie kredytów za pośrednictwem oddziałów. Uznawanie krajowych środków polityki makroostrożnościowej może zapobiec przenoszeniu działalności i arbitrażowi regulacyjnemu, a także zakłóceniom konkurencji wynikającym ze stosowania różnych wymogów makroostrożnościowych w odniesieniu do tych samych ekspozycji, w zależności od państwa siedziby instytucji kredytowej.
- (2) Zasady dotyczące dobrowolnej wzajemności w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej określone w zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/2 ⁽⁵⁾, mają zapewniać, aby wszelkie środki polityki makroostrożnościowej oparte na ekspozycji, aktywowane w jednym państwie członkowskim, były odwzajemniane w pozostałych państwach członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 58 z 24.2.2011, s. 4.

⁽⁵⁾ Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/2 z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (Dz.U. C 97 z 12.3.2016, s. 9).

- (3) W dniu 12 marca 2024 r. Banca d'Italia, działając jako organ wyznaczony do celów art. 133 dyrektywy 2013/36/UE, powiadomił Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) o swoim zamiarze ustanowienia wskaźnika sektorowego bufora ryzyka systemowego zgodnie z art. 133 ust. 9 tej dyrektywy w celu wzmocnienia odporności włoskiego sektora bankowego na szoki niezwiązane z cyklem kredytowym, a tym samym jego zdolności do absorpcji strat, oraz w celu wsparcia udzielania kredytów gospodarce. Wskaźnik bufora ryzyka systemowego (SyRB) będzie miał zastosowanie do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia udzielonego we Włoszech. Wskaźnik SyRB na poziomie 0,5 % będzie miał zastosowanie od dnia 31 grudnia 2024 r. do wszystkich ekspozycji na ryzyko kredytowe i ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta we Włoszech. Od 30 czerwca 2025 r. wskaźnik ten wzrośnie do 1 %. Wskaźnik SyRB będzie poddawany przeglądowi co najmniej raz na dwa lata.
- (4) W dniu 12 marca 2024 r. Banca d'Italia, działając jako wyznaczony organ do celów art. 133 dyrektywy 2013/36/UE, zwrócił się do ERRS z wnioskiem o zalecenie wzajemności wyżej wymienionego środka polityki makroostrożnościowej, na zasadzie indywidualnej i na zasadzie skonsolidowanej, zgodnie z art. 134 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE.
- (5) Wzajemność w odniesieniu do makroostrożnościowych wymogów kapitałowych aktywowanych przez organy innych państw członkowskich, na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej, niezależnie od tego, czy dane ekspozycje są posiadane przez jednostki zależne lub oddziały, czy wynikają z bezpośredniego udzielania kredytów transgranicznych, ogranicza przenoszenie działalności i arbitraż regulacyjny, przeciwdziała ryzyku systemowemu, a tym samym wspiera ogólną skuteczność polityki makroostrożnościowej poprzez zapewnienie, aby zwiększone ryzyko było uwzględniane nie tylko w państwie członkowskim, które wprowadziło dany wskaźnik SyRB, ale również w innych państwach członkowskich, w których grupy bankowe są narażone na to zwiększone ryzyko. Uznawanie powinno zatem również mieć na celu zapewnienie wystarczającej odporności grup bankowych narażonych na te ryzyka systemowe. W związku z tym makroostrożnościowe wymogi kapitałowe wynikające z decyzji o uznawaniu środków polityki makroostrożnościowej innych państw członkowskich powinny być zasadniczo stosowane zarówno na zasadzie indywidualnej, jak i skonsolidowanej.
- (6) W celu uznawania włoskiego wskaźnika SyRB, zgodnie z wnioskiem Banca d'Italia, odpowiednie właściwe lub wyznaczone organy innego państwa członkowskiego mogą ustanowić wskaźnik SyRB zgodnie z art. 134 i 133 dyrektywy 2013/36/UE.
- (7) Zgodnie z art. 134 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE uznawanie włoskiego wskaźnika SyRB, którego dotyczyło powiadomienie, przez inne państwa członkowskie miałyby zastosowanie do zlokalizowanych we Włoszech ekspozycji instytucji działających na podstawie zezwolenia uzyskanego w odwzajemniających państwach członkowskich.
- (8) Zgodnie z art. 133 ust. 4 dyrektywy 2013/36/UE wskaźnik SyRB może być stosowany na zasadzie indywidualnej, subskonsolidowanej lub skonsolidowanej. W związku z tym uznawanie wskaźnika SyRB ustanowionego przez inne państwo członkowskie wiąże się z możliwością zastosowania wskaźnika SyRB do wszystkich ekspozycji na zasadzie skonsolidowanej (w tym ekspozycji posiadanych za pośrednictwem jednostek zależnych zlokalizowanych w innym państwie członkowskim).
- (9) Odstępstwo od ogólnego podejścia polegającego na stosowaniu uznanego włoskiego środka polityki makroostrożnościowej zarówno na zasadzie indywidualnej, jak i skonsolidowanej, może być uzasadnione w niektórych przypadkach, na przykład gdy odwzajemniające organy uznają, że te ryzyka systemowe są już odpowiednio ograniczane przez istniejące wymogi makroostrożnościowe lub mikroostrożnościowe stosowane w państwie członkowskim, w którym grupa bankowa jest skonsolidowana.
- (10) W zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/2, zmienionym zaleceniem ERRS/2017/4^(*), zaleca się, aby odpowiedni organ aktywujący środek polityki makroostrożnościowej, przedkładając ERRS wniosek o wzajemność, zaproponował próg istotności, poniżej którego ekspozycję pojedynczego dostawcy usług finansowych na zidentyfikowane ryzyko makroostrożnościowe w jurysdykcji, w której środek polityki makroostrożnościowej jest stosowany przez organ aktywujący, można uznać za nieistotną. W razie konieczności ERRS może zaproponować inny próg.

(*) Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2017/4 z dnia 20 października 2017 r. zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (Dz.U. C 431 z 15.12.2017, s. 1).

- (11) W odpowiedzi na włoski wniosek o zapewnienie wzajemności przez pozostałe państwa członkowskie oraz w celu zapobieżenia wystąpieniu negatywnych skutków transgranicznych w postaci przenoszenia działalności i arbitrażu regulacyjnego, które mogłyby wynikać z wdrożenia środka polityki makroostrożnościowej, który będzie miał zastosowanie we Włoszech, Rada Generalna ERRS podjęła decyzję o umieszczeniu tego środka na liście środków polityki makroostrożnościowej, w odniesieniu do których zaleca ona zapewnienie wzajemności zgodnie z zaleceniem ERRS/2015/2. Rada Generalna ERRS postanowiła również zalecić właściwy dla danej instytucji próg istotności w wysokości 25 mld EUR. Odpowiednie organy odwzajemniające ten środek mogą zwolnić instytucje z wymogu w zakresie bufora ryzyka systemowego, o ile ich odnośne ekspozycje nie przekraczają 25 mld EUR. Ponieważ środek, który ma zostać ustanowiony w celu uznawania włoskiego wskaźnika SyRB będącego przedmiotem powiadomienia powinien mieć również zastosowanie na zasadzie skonsolidowanej, sumę ekspozycji posiadanych za pośrednictwem oddziałów, w związku z bezpośrednim udzielaniem kredytów transgranicznych i za pośrednictwem jednostek zależnych należy oceniać względem progu istotności.
- (12) Zalecenie ERRS/2015/2 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Zmiany

W zaleceniu ERRS/2015/2 wprowadza się następujące zmiany:

1. W sekcji 1 w zaleceniu C(1) dodaje się następujący środek:
„Włochy:
— wskaźnik bufora ryzyka systemowego w wysokości 0,5 % w odniesieniu do wszystkich ekspozycji na ryzyko kredytowe i ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta zlokalizowanych we Włoszech, stosowany od dnia 31 grudnia 2024 r. do dnia 29 czerwca 2025 r., wzrost wskaźnika bufora ryzyka systemowego do wysokości 1 % w odniesieniu do wszystkich ekspozycji na ryzyko kredytowe i ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta zlokalizowanych we Włoszech, mający zastosowanie od dnia 30 czerwca 2025 r.”.
2. Załącznik podlega zmianie zgodnie z załącznikiem do niniejszego zalecenia.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 11 czerwca 2024 r.

W imieniu Rady Generalnej ERRS
Francesco MAZZAFERRO
Szef Sekretariatu ERRS

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do zalecenia ERRS/2015/2 dodaje się następując środek:

„Włochy:

wskaźnik bufora ryzyka systemowego w wysokości 0,5 % w odniesieniu do wszystkich ekspozycji na ryzyko kredytowe i ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta zlokalizowanych we Włoszech, stosowany od dnia 31 grudnia 2024 r. do dnia 29 czerwca 2025 r., wzrost wskaźnika bufora ryzyka systemowego do wysokości 1 % w odniesieniu do wszystkich ekspozycji na ryzyko kredytowe i ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta zlokalizowanych we Włoszech, mający zastosowanie od dnia 30 czerwca 2025 r.

I. Opis środka

1. Środek włoski, stosowany zgodnie z art. 133 dyrektywy 2013/36/UE, polega na stosowaniu bufora ryzyka systemowego w stosunku do ekspozycji na ryzyko kredytowe i ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta zlokalizowanych we Włoszech dotyczących wszystkich instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia udzielonego we Włoszech, na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej.
2. Wskaźnik bufora ryzyka systemowego w wysokości 0,5 % będzie miał zastosowanie od dnia 31 grudnia 2024 r., a od dnia 30 czerwca 2025 r. wzrośnie do 1 %.

II. Wzajemność

3. Zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność w odniesieniu do włoskiego środka poprzez zastosowanie go do ekspozycji banków na ryzyko kredytowe i ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta zlokalizowanych we Włoszech. Środek ten można odwzajemnić, stosując następujący zakres w sprawozdawczości COREP: Podział geograficzny ekspozycji według siedziby dłużnika, suma ekspozycji wobec rezydentów Włoch w wierszu 170, kolumna 90 w tabeli COREP C 09.01 i wierszu 150, kolumna 125 w tabeli COREP C 09.02.
4. Na wniosek Banca d'Italia zaleca się, aby właściwe organy zapewniły wzajemność włoskiego środka poprzez zastosowanie go na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej.
5. W przypadku gdy ten sam środek polityki makroostrożnościowej nie jest dostępny w danej jurysdykcji, zaleca się, aby odpowiednie organy, po konsultacji z ERRS, zastosowały środek polityki makroostrożnościowej dostępny w ich jurysdykcji o najbardziej zbliżonym skutku w stosunku do środka, o którym mowa powyżej, co do którego zaleca się wzajemność. Może to oznaczać przyjęcie środków i kompetencji nadzorczych określonych w tytule VII, rozdziale 2, sekcji IV dyrektywy 2013/36/UE.
6. Zaleca się, aby właściwe organy zapewniły:
  - a) stosowanie środka wzajemnego przewidującego wskaźnik w wysokości 0,5 % i jego przestrzeganie od 31 grudnia 2024 r. do 29 czerwca 2025 r.;
  - b) stosowanie środka wzajemnego przewidującego wskaźnik w wysokości 1 % i jego przestrzeganie od 30 czerwca 2025 r.

III. Próg istotności

7. Uzupełnieniem tego środka jest właściwy dla instytucji próg istotności ekspozycji zlokalizowanych we Włoszech. Odpowiednie organy zapewniające wzajemność tego środka mogą zwolnić instytucje kredytowe z wymogu w zakresie bufora ryzyka systemowego, o ile ich odnośne ekspozycje nie przekraczają progu istotności wynoszącego 25 mld EUR, co odpowiada około 1 % wszystkich ekspozycji na ryzyko kredytowe i ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta zlokalizowanych we Włoszech. W celu określenia odpowiednich ekspozycji, które należy uwzględnić przy obliczaniu ekspozycji ocenianych względem progu istotności, odpowiednie organy powinny uwzględnić co najmniej ekspozycje objęte następującym zakresem sprawozdawczości COREP: Podział geograficzny ekspozycji według siedziby dłużnika, suma ekspozycji wobec rezydentów Włoch w wierszu 170, kolumna 10 w tabeli COREP C09.01 i wierszu 150, kolumna 10 w tabeli COREP C09.02.

8. Wszystkie ekspozycje posiadane za pośrednictwem oddziałów, w związku z bezpośrednim udzielaniem kredytów transgranicznych i za pośrednictwem jednostek zależnych powinny być uwzględniane przy obliczaniu ekspozycji ocenianych względem progu istotności.
  9. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 próg istotności w wysokości 25 mld EUR stanowi zalecany próg maksymalny. Odpowiednie organy mogą zatem, zamiast stosować zalecany próg, ustanowić, w odpowiednich przypadkach, niższą wartość progową dla swojej jurysdykcji lub zapewnić wzajemność w odniesieniu do danego środka bez stosowania progu istotności. Przy ustalaniu progu istotności właściwe organy powinny wziąć pod uwagę każdą z ekspozycji poszczególnych dostawców usług finansowych na zidentyfikowane ryzyko makroostrożnościowe we Włoszech i ocenić, czy można ją uznać za nieistotną.
  10. Jeżeli w danym państwie członkowskim nie ma instytucji kredytowych posiadających istotne ekspozycje we Włoszech, odpowiednie organy takiego państwa członkowskiego mogą, zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2, podjąć decyzję o nieodwzajemnianiu środka wprowadzonego we Włoszech. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek stosowany przez Włochy, gdy któraś z instytucji kredytowych przekroczy zalecany próg istotności.”
-